

Olaf, a hétkarú viking kalandjai

Szereposztás:

Olaf, a hétkarú viking – Vajk

Predoc, a répaszagú boszorkány – Balogh Bence

Predoc, miután sárkánnyá változott – Antal Zoltán, Huszár Ádám, Szabó András, Toldi Bence

Gréti, a combkarú mátká – Pogány Glória

Hekator, a könnyűpáncéltatú csatarák – Zwick Barnabás

Bul Ruurig, a kőatya – Frici

Narrátor – Höci

Narrátor S történt egykoron, Timburg 986. esztendejében, Gorvik mágikus fekete fenyvesén túl, az elátkozott vidék tószomszédságában, Anuriában, ahol a kurta farkú malac túr. Csaknem kétszáz esztendeje tart már Abaszisz és Edorl vérvörös háborúja, mely annyi hős kalandozó vérére követelte már. Regém egy ilyen bátor kalandozó históriáját énekli meg. „ Pro szímosz egdum, duo pro stáció ventusz ” – mondák a bölcsök, s tűzte zászlajára hősünk is, mikor útnak indult Hergol vérrel öntözött mezejéről. Íme, lássátok barátaim szümtükkel: Olaf, a hétkarú viking. Hű felesége: combkarú Gréti. S végül ne feledkezzünk meg Olaf könnyűpáncéltatú, sok csatát megjárt, oroszlánszívű csatarákjáról, Hekatorról sem. A három hű kalandozó Riegoy bűzös mocsarait járja, élelem után kutatva, az éjszaka sötétjében. Szívükben a mágikus drágakövek varázslata lángol, bátorsággal ruházva fel őket. Nem sejtik, hogy a mocsár sűrűjében tanyázik nyáladzó Predoc, a répaszagú boszorkány. A feketeszívű boszorkány célja nem más, mint hogy elrabolja Olaf kívánatos mátkáját, combkarú Grétit és rabságba ejtse a bűzös mocsár legmélyén fortyogó rejtekében.

Predoc Elrabolom a combkarút!

Narrátor A sok kalandot megjárt Olaf tudta, hogy a mocsár rejtekében félelmet nem ismerő ellenségek lapulhatnak.

Olaf Csak a combkarút el ne rabolják!

Narrátor Ekkor Predoc minden mágikus hatalmát nedvedző fullánkjába összpontosítva támadni készült.

Predoc támad. Csatajelenet.

Narrátor A gigászi harcosok küzdelmét látva Hekatornak, az oroszlánszívű csataráknak inába szállott az bátorsága, nyávogva futásnak eredett, sorsára hagyva gazdáját, Olafot, a hétkarú vikinget. Predoc fortélyá végül célt ért, mérges nedvektől duzzadó fullánkja

Olafba hatolt, aki bénultan, magatehetetlenül omlott össze. Érzékszervei még működtek, ám erőteljes izomzata mozgásképtelenné vált. Így kénytelen volt saját tulajdon nyálát sem visszafojtva végignézni, ahogy Predoc, a répaszagú boszorkány magával ragadja hú aráját, a combkarú Grétit.

Olaf magatehetetlenül nyögdécsel.

Predoc Most elragadlak te combkarú szuka!

Predoc seprűjén elragadja Grétit.

Narrátor Olaf tragikus históriája itt véget is ért volna, ha nem tűnik fel a mocsár egén régi bajtársa, a bölcs, nehézpáncéltatú harcibagoly, Bul Ruurig, a kőatya. Bul Ruurig, a kőatya túéles látását nem fátyolozták be a mocsár kénköves kigőzölgései, megpillantotta barátját, a hétkarú vikinget.

Bul Ruurig Megmentelek drága Olaf, a hétkarú viking, régi bajtársam. Elhoztam neked a Zweiwagent, a legendás hétkezes csatabárdot, drága Olaf, a hétkarú viking, régi bajtársam. Rettenthetetlen erőt is adok neked, drága Olaf, a hétkarú viking, régi bajtársam.

Narrátor Ezzel Bul Ruurig kirántotta siralmas állapotából Olafot, megszabadítván hú testét a répaszagú boszorkány átkos fullánkjától.

Olaf Köszönöm Bul Ruurig, nehézpáncéltatú harcibagoly, a kőatya, régi bajtársam, cimborám.

Narrátor Bul Ruurig tovaszállt. Olaf, a hétkarú viking útnak indult, hogy felkutassa aráját és a halálba taszítsa Predocot, a nyáladzó répaszagú boszorkányt. Hét napon és hét éjszakán át járta Riegoy bűzös mocsarait, mire ráakadt Predoc sivár trágyatanyájára. Várának tornyából Predoc megpillantotta közelgő ellenfelét, és elmondta az ősi bűbájt. Ezzel önnön tulajdon saját magát sárkánnyá változtatta.

Predoc Nyálum répum ellum dragon!

Predoc sárkánnyá változik.

Narrátor Tizenkét napon és tizenkét éjen át harcolt Olaf, a hétkarú viking és a sárkány bőrébe bújt Predoc, a nyáladzó boszorkány, ám bűbájaik és mágikus csapásaik nem találtak fogást egymáson. A csüggedt és teljesen elcsigázott Olaf már a halál gondolatával viaskodott, amikor az éjszaka sötétjéből felbukkant hú társa, a varázslórákká felcseperedett Hekator, az oroszlánszívű csatarák.

Olaf Ó, Hekator, hú társam, az oroszlánszívű csatarák, hát nem hagytál magamra?!

Hekator Nem, Olaf, a hétkarú viking, hú bajtársam! Újra együtt szeljük majd Niare tengerének vértől vereslő vizét!

Narrátor A két bajtárs vállt vállnak vetve harcolt Predoc, a répaszagú nyáladzó boszorkány ellen. Erőfeszítéseik nem voltak hiábavalók, hét nap és hét éjszaka után, a sárkány lefejezve zuhant a bűzös mocsár kéngettől fortyogó bugyrába. A rabságából megszabadult combkarú Gréti hitvese nyakába borult és folytatták útjukat Larmaron felé, újabb kalandok után kutatva. Nyomukban már mindig ott maradt hú követőjük, Hekator, a varázslórákká cseperedett, könnyűpáncéltatú csatarák.

